

Karavany snů

Keks

Zaprášená
fotka z let neurčitých
připomíná
v zažloutlých obličejích,
nastřádaný,
je v nich čas uplynulý,
jako starodávný
šat věkem unošený.

Sedmdesát
tisíc let a jeden den,
noci nepočítám.
V těch šel jsem
s tím snem.
Já smím do těch snů,
kdy zapomínám
na svůj věk.
Já smím do těch snů
kdy každý z nás
byl rek.
Do karavan snů.
Do karavan snů.
Do karavan snů, ú, hů, ú.

Nezáleží
na datu narození.
Zastavit čas
stačí jen ohlédnutí.

A zas do těch snů,
kdy zapomínám
na svůj věk.
A zas do těch snů,
kdy každý z nás
byl rek.
Do karavan snů.
Do karavan snů.
Do karavan snů, ú, hů, ú.

A zas do těch snů,
kdy zapomínám
na svůj věk.
A zas do těch snů,
kdy každý z nás
byl rek.
Do karavan snů.
Do karavan snů.
Do karavan snů, ú, hů, ú.

Do karavan snů.
Do karavan snů.
Do karavan snů, ú, hů, ú.